

2024/1260

2.5.2024

DIREKTIVA (EU) 2024/1260 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 24. aprila 2024

o povrnitvi in odvzemu premoženja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 82(2), člena 83(1) in (2) ter člena 87(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Europolu oceni ogroženosti zaradi hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala (SOCTA) za leto 2021 je poudarjena vse večja grožnja organiziranega kriminala in infiltracije kriminala. Zaradi velikih prihodkov, ustvarjenih z organiziranim kriminalom, ki znašajo vsaj 139 milijard EUR na leto in se v vse večjem obsegu perejo prek vzporednega nezakonitega finančnega sistema, razpoložljivost premoženjske koristi, pridobljene s kriminalnimi dejavnostmi, resno ogroža celovitost gospodarstva in družbe ter spodbuja pravno državo in temeljne pravice. V skladu s sporočilom Komisije z dne 14. aprila 2021 o strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025, ta strategija obravnava izzive, ki jih predstavlja organizirani kriminal, s spodbujanjem čezmejnega sodelovanja in izmenjave informacij, podpiranjem učinkovitih preiskav kriminalnih mrež, izločitvijo premoženjske koristi, pridobljene s kriminalnimi dejavnostmi, ter prilagoditvijo organov kazenskega pregona in sodstva digitalni dobi.
- (2) Glavni motiv hudodelskih združb, ki delujejo čezmejno, vključno s kriminalnimi mrežami, ki predstavljajo veliko grožnjo, je finančna korist. Zato bi bilo treba za spoprijemanje z resno grožnjo, ki jo predstavlja organizirani kriminal, pristojnim organom omogočiti več operativnih zmogljivosti in potrebna sredstva za učinkovito sledenje in identifikacijo, začasno zavarovanje, odvzem in upravljanje predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, oziroma premoženja, ki izhaja iz kriminalnih dejavnosti.
- (3) Hudodelske združbe običajno del svojih dobičkov od kriminalnih dejavnosti ponovno investirajo, da ustvarijo finančno osnovo, ki jim omogoča, da nadaljujejo s takimi dejavnostmi. Poleg tega poskušajo hudodelske združbe pogosto z nasiljem, grožnjami, ustrahovanjem ali korupcijo pridobiti nadzor nad podjetji, izsiliti koncesije, dovoljenja, dodelitev javnih naročil ali nepovratnih sredstev, ustvariti nezakonite dobičke ali koristi ali se infiltrirati v ključno infrastrukturo, kot so logistična vozlišča. Te skupine zato škodijo svobodi konkurence ali pa s tem, ko vplivajo na odločitve javnih organov, ogrožajo pravno državo in demokracijo. Hudodelske združbe so postale globalni gospodarski subjekti s podjetniškimi cilji. Odvzem nezakonitih dobičkov storilec kaznivih dejanj je bistvenega pomena, da bi prekinili njihove dejavnosti in jim preprečili prodiranje v zakonite gospodarske posle.
- (4) Gospodarski in finančni kriminal, zlasti organizirani kriminal, pogosto deluje prek pravnih oseb, kazniva dejanja, vključena v področje uporabe te direktive, pa so pogosto storjena v interesu ali v korist takih pravnih oseb. Zato se lahko sklepi o časnem zavarovanju in odvzemu v skladu z nacionalnim pravom izdajo tudi proti pravnim osebam.

⁽¹⁾ UL C 100, 16.3.2023, str. 105.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 12. aprila 2024.

- (5) Za učinkovit sistem povrnitve premoženja sta potrebna hitro sledenje in identifikacija predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter premoženja, za katerega se sumi, da je kriminalnega izvora. Take predmete, uporabljene za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženje bi bilo treba začasno zavarovati, da se prepreči njihovo izginotje, ter jih po izdaji sklepa o odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah odvzeti. Za učinkovit sistem povrnitve sredstev je potrebno tudi učinkovito upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, da se ohrani vrednost tega premoženja za državo ali za povračila za žrtve.
- (6) Sedanji pravni okvir Unije o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu in upravljanju predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja ter o uradih za odvzem premoženjske koristi sestavljajo Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Sklep Sveta 2007/845/PNZ ⁽⁴⁾ in Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ ⁽⁵⁾. Komisija je ocenila Direktivo 2014/42/EU in Sklep 2007/845/PNZ ter ugotovila, da sedanji okvir ni v celoti dosegel cilja politike boja proti organiziranemu kriminalu s povrnitvijo njegovih dobičkov.
- (7) Obstoječi pravni okvir bi bilo treba posodobiti, da bi olajšali in zagotovili učinkovita prizadevanja za povrnitev in odvzem sredstev po vsej Uniji. Ta direktiva bi zato morala določiti minimalna pravila o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu ter upravljanju premoženja v okviru postopkov v kazenskih zadevah. V tem okviru so postopki v kazenskih zadevah avtonomen pojem prava Unije, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije, ne glede na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice. Ta direktiva ne posega v postopke, ki jih države članice lahko uporabijo za začasno zavarovanje in odvzem premoženja. Okrepiti je treba zmogljivost pristojnih organov, da storilcem kaznivih dejanj odvzamejo premoženjsko korist, pridobljeno s kriminalnimi dejavnostmi. V ta namen bi bilo treba določiti pravila za okrepitev sledenja in identifikacije sredstev ter zmogljivosti za začasno zavarovanje, izboljšanje upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja do razpolaganja z njim, ki sledi pravnomočnemu sklepu o odvzemu, okrepitev instrumentov za odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi, pridobljene s kriminalnimi dejavnostmi, in premoženja, ki izhaja iz kriminalnih dejavnosti hudodelskih združb, ter za izboljšanje splošne učinkovitosti sistema povrnitve sredstev.
- (8) Ta direktiva bi morala olajšati čezmejno sodelovanje tako, da se pristojnim organom zagotovijo potrebna pooblastila in sredstva za hitro in učinkovito odzivanje na zahteve organov iz drugih držav članic. Določbe o pravilih o zgodnjem sledenju in identifikaciji, nujnih ukrepih za začasno zavarovanje ali učinkovitem upravljanju prispevajo k izboljšanju možnosti za čezmejno povrnitev sredstev. Glede na globalno naravo organiziranega kriminala in njegovo zmožnost, da sredstva, pridobljena s kaznivim dejanjem, hitro prenese čez mejo, bi bilo treba tudi okrepiti sodelovanje s tretjimi državami znotraj mednarodnega pravnega okvira.
- (9) Ker so hudodelske družbe vpete v raznolike vrste kriminalitete ter so s sistemskim in pridobitno usmerjenim medsebojnim sodelovanjem vpletene v širok nabor nezakonitih dejavnosti na različnih trgih, morajo biti za učinkovit boj proti organiziranemu kriminalu na voljo ukrepi začasnega zavarovanja in odvzema, ki zajemajo dobičke iz vseh kaznivih dejanj, v zvezi s katerimi so aktivne organizirane hudodelske združbe. Taka kazniva dejanja zajemajo področja kriminala iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Poleg kaznivih dejanj iz člena 83(1) PDEU bi morale področje uporabe te direktive zajemati tudi vsa kazniva dejanja, ki so harmonizirana na ravni Unije, vključno z goljufijami, ki škodijo finančnim interesom Unije, saj so organizirane hudodelske združbe vse bolj vpletene v taka kazniva dejanja. Področje uporabe te direktive bi moralo poleg tega vključevati kazniva dejanja zoper okolje, ki so ena od osrednjih dejavnosti organiziranih hudodelskih združb ter so pogosto povezana s pranjem denarja ali se nanašajo na odpadke in ostanke, ki nastanejo pri proizvodnji prepovedanih drog in prometu z njimi. Pomoč pri nedovoljenem vstopu in prebivanju je prav tako osrednja dejavnost organiziranih hudodelskih združb in je običajno povezana s trgovino z ljudmi. Kaznivo dejanje pomoči pri nedovoljenem vstopu in prebivanja bi bilo
-
- ⁽³⁾ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).
- ⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103).
- ⁽⁵⁾ Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15.3.2005, str. 49).

treba razumeti v smislu Direktive Sveta 2002/90/ES ⁽⁶⁾ in Okvirnega sklepa Sveta 2002/946/PNZ ⁽⁷⁾. Okvirni sklep 2002/946/PNZ določa možnost, da se poleg kazenskih sankcij izreče odvzem prevoznih sredstev, uporabljenih za storitev kaznivega dejanja, hkrati pa jasno določa, da se njegove določbe uporabljajo brez poseganja v zaščito beguncev in prosilcev za azil, da se zagotovi humanitarna pomoč v skladu z mednarodnim pravom.

- (10) Poleg kaznivega dejanja sodelovanja v hudodelski združbi v smislu člena 2 Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ ⁽⁸⁾ bi bilo treba v področje uporabe te direktive vključiti druga kazniva dejanja iz člena 1(1) Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ, kakor so opredeljena v nacionalnem pravu, kolikor so storjena v okviru hudodelske združbe, kakor je opredeljena v členu 1(1) Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ, in opredeljena v nacionalnem pravu, da bi zajeli nezakonite koristi, ki izhajajo iz kriminalnih dejavnosti, ki jih običajno izvajajo hudodelske združbe. Države članice naj bi zlasti zagotovile, da bodo v področje uporabe te direktive vključena kazniva dejanja ponarejanja in piratstva izdelkov, nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, ponarejanje uradnih listin in promet z njimi, umor ali huda telesna poškodba, nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi, ugrabitev, protipraven odvzem prostosti ali jemanje talcev, organizirani ali oboroženi ropi, izsiljevanje in oderuštvo, trgovina z ukradenimi vozili, davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, požig, goljufije in sleparjenje, nezakonita trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi ter kazniva dejanja, ki spadajo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča. Vendar ta direktiva držav članic ne obvezuje, da v svojih zakonodajah uvedejo ali ohranijo katero koli kaznivo dejanje.
- (11) Za zagotovitev učinkovitega izvajanja omejevalnih ukrepov Unije je treba področje uporabe te direktive razširiti na kazniva dejanja, ki jih zajema Direktiva (EU) 2024/1226 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾.
- (12) Da bi zajeli premoženje, ki bi lahko bilo preoblikovano in preneseno, da se prikrije njegov izvor, ter da bi zagotovili harmonizacijo in jasnost opredelitev po vsej Uniji, bi bilo treba premoženje, ki je lahko predmet začasnega zavarovanja ali odvzema, opredeliti široko. Zajeti bi bilo treba pravne dokumente ali listine, tudi v elektronski in digitalni obliki, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na premoženju, ki je predmet začasnega zavarovanja ali odvzema, vključno na primer s finančnimi instrumenti, skladi, ali dokumenti, ki so lahko podlaga za zahtevke upnikov in so običajno v posesti osebe, na katero se nanašajo zadevni postopki. Ta direktiva ne posega v obstoječe nacionalne postopke za hrambo pravnih dokumentov ali listin, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na premoženju, kakor jih uporabljajo pristojni nacionalni organi ali javni organi v skladu z nacionalnim pravom. Opredelitev premoženja bi morala zajemati vse oblike premoženja, tudi kriptosredstva.
- (13) Da bi zajeli premoženje, ki bi lahko bilo preoblikovano in preneseno, da se prikrije njegov izvor, ter da bi zagotovili harmonizacijo in jasnost opredelitev po vsej Uniji, bi bilo treba določiti široko opredelitev premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, tako da bi vključevala neposredno premoženjsko korist, pridobljeno s kriminalnimi dejavnostmi, in vso posredno korist, vključno z naknadnim ponovnim vlaganjem ali preoblikovanjem neposredne premoženjske koristi, v skladu z opredelitvami v Uredbi (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾. Premoženjska korist bi morala zato vključevati kakršno koli premoženje, tudi tisto premoženje, ki je bilo deloma ali v celoti preoblikovano ali spremenjeno v drugo premoženje, in tudi tisto, ki je bilo združeno s premoženjem, pridobljenim iz zakonitih virov, in sicer do ocenjene vrednosti združene premoženjske koristi. Vključevati bi morala tudi prihodke ali druge koristi, ki izhajajo iz premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali iz premoženja, v katerega je bila takšna premoženjska korist preoblikovana ali spremenjena ali s katerim je bila združena.

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 17).

⁽⁷⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ z dne 28. novembra 2002 o krepitvi kazenskega okvirja na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 1).

⁽⁸⁾ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2024/1226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije ter spremembi Direktive (EU) 2018/1673 (UL L, 2024/1226, 29.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1226/oj>).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28.11.2018, str. 1).

- (14) Sledenje in identifikacija premoženja v zgodnji fazi kazenske preiskave sta bistvena za hitro identifikacijo predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi se lahko pozneje odvzeli, vključno s premoženjem, povezanim s kriminalnimi dejavnostmi, ki se nahaja v drugih jurisdikcijah, s čimer je olajšano tudi čezmejno sodelovanje. Za zagotovitev dovolj prednostnega obravnavanja finančnih preiskav v vseh državah članicah za obravnavanje čezmejnega kriminala je treba od pristojnih organov zahtevati, da začnejo sredstva slediti od trenutka obstoja suma kriminalnih dejavnosti, ki bi lahko ustvarile znatne ekonomske koristi. Pri ugotavljanju, ali gre za ustvarjanje znatnih ekonomskih koristi, bi morale imeti države članice možnost, da določijo najnižje pragove za vrednost pričakovane premoženjske koristi ali pristojnim organom dovolijo, da ocenijo vsak primer posebej. Da se omogoči dovolj prožnosti pri začetku finančnih preiskav, bi morale imeti države članice možnost, da njihov obseg omejijo na preiskave kaznivih dejanj, ki so bila verjetno storjena v okviru hudodelske združbe. Da bi bile finančne preiskave lahko učinkovite, bi morale države članice zagotoviti potrebne finančne, tehnične in človeške vire.
- (15) Da bi zagotovila učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije, je Unija vzpostavila skupna minimalna pravila glede opredelitev kriminalnih ravnanj, ki pomenijo kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Za lažje odkrivanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, je pomembno urade za odvzem premoženjske koristi – na zahtevo pristojnih nacionalnih organov na podlagi indicov in utemeljenega suma, da so bila taka kazniva dejanja storjena – pooblastiti za sledenje in identifikacijo premoženja oseb in subjektov, za katere veljajo ti ukrepi. Ta pooblastila ne bi smela posegati v postopkovne zahteve in jamstva, določene v nacionalnem postopkovnem pravu, vključno s pravili o začetku kazenskega postopka ali, kjer je to potrebno, zahtevo za pridobitev sodne odobritve.
- (16) Glede na to, da bi lahko bili za učinkovito sledenje in identifikacijo premoženja potrebni ukrepi za sledenje in identifikacijo, pri katerih bi bil potreben poseg drugih organov, je pomembno, da lahko uradi za odvzem premoženjske koristi zahtevajo sodelovanje ustreznih organov. Pogoje za take zahteve ureja nacionalno pravo. Države članice lahko med osebje svojih uradov za odvzem premoženjske koristi vključijo predstavnike organov kazenskega pregona in sodnih organov ali pa ustanovijo urade za odvzem premoženjske koristi v okviru organov kazenskega pregona in sodstva.
- (17) Zaradi nadnacionalne narave finančnih sredstev, ki jih uporabljajo organizirane hudodelske združbe, bi si morale države članice hitro izmenjati informacije, na podlagi katerih se lahko identificirajo predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, ter drugo premoženje, ki je v lasti ali pod nadzorom storilcev kaznivih dejanj. V ta namen je treba urade za odvzem premoženjske koristi pooblastiti za sledenje in identifikacijo premoženja, ki bi se lahko nato odvzelo, da se jim pod jasnimi pogoji zagotovi dostop do potrebnih informacij in da se določijo pravila za hitro medsebojno izmenjavo informacij na lastno pobudo ali na zahtevo. V nujnih primerih, ko obstaja nevarnost izginotja premoženja, bi bilo treba na zahteve za informacije odgovoriti čim prej, vsekakor pa v osmih urah. Namen zahteve, da uradi za odvzem premoženjske koristi sledijo in identificirajo predmete, uporabljene za kazniva dejanja, premoženjsko korist, ali premoženje, ki je ali bi lahko postalo predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ki ga je izdala druga država članica, je olajšati pripravo ali izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju iz drugih držav članic, vendar ne pomeni obveznosti priznavanja takih sklepov na podlagi Uredbe (EU) 2018/1805.
- (18) Za učinkovito izvedbo preiskav za sledenje sredstev in hiter odziv na čezmejne zahteve bi morali imeti uradi za odvzem premoženjske koristi dostop do informacij, ki so potrebne, da se ugotovi obstoj, lastništvo premoženja, ki je ali bi lahko postalo predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ali nadzor nad njim. Zato bi morali imeti uradi za odvzem premoženjske koristi poleg dostopa do informacij o bančnih računih na podlagi Direktive (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹¹⁾ in do informacij o dejanskem lastništvu v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹²⁾ takojšen in neposreden dostop do ustreznih podatkov, kot so

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (UL L 186, 11.7.2019, str. 122).

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

informacije o nepremičninah, nacionalni registri državljanov in prebivalstva, poslovne zbirke podatkov in zbirke podatkov o vozilih. Dostop in iskanje bi se morala šteti za takojšnja in neposredna med drugim, kadar nacionalni organi, ki upravljajo register, pristojnim organom hitro posredujejo informacije z avtomatiziranim mehanizmom, če na zahteve podatke ali informacije, ki jih je treba zagotoviti, ne more vplivati nobena vmesna institucija. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da lahko uradi za odvzem premoženjske koristi bodisi takoj in neposredno bodisi na zahtevo dostopajo do drugih informacij, ki so lahko pomembne za identifikacijo zadevne lastnine, kot so informacije o hipotekah in posojilih, carinski podatki ali informacije o elektronskih prenosih in stanjih na računu, pa tudi do davčnih podatkov, podatkov o socialnem zavarovanju in informacij o kazenskem pregonu. Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo, da uradom za odvzem premoženjske koristi na podlagi obrazloženih zahtev omogočijo dostop do davčnih podatkov, nacionalnih podatkov o socialnem zavarovanju in informacij o kazenskem pregonu, hkrati pa lahko organom, ki imajo take informacije, omogočijo, da pod določenimi pogoji zavrnejo dostop do takih informacij, da se zagotovi integriteta preiskav, zaupnost informacij, ki jih sporoči druga država članica ali tretja država, ter sorazmernost zahtev za informacije glede na legitimne interese fizične ali pravne osebe. Za dostop do informacij bi morali veljati posebni zaščitni ukrepi, ki preprečujejo zlorabo pravic do dostopa. Taki zaščitni ukrepi dopolnjujejo zahteve, da se vodijo dnevniki za dejavnosti iskanja informacij in dostopa do njih v skladu s členom 25 Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹³⁾. Dostop do teh informacij državam članicam ne preprečuje, da za dostop določijo postopkovna jamstva, kakor so določena v nacionalnem pravu, ob ustreznem upoštevanju potrebe po tem, da se lahko uradi za odvzem premoženjske koristi hitro odzovejo na čezmejne zahteve. Izvajanje postopkovnih zaščitnih ukrepov ne bi smelo vplivati na zmožnost uradov za odvzem premoženjske koristi, da se odzovejo na zahteve drugih držav članic, zlasti pri nujnih zahtevah.

- (19) Za zagotovitev varnosti informacij, ki se izmenjujejo med uradi za odvzem premoženjske koristi, bi morali imeti vsi uradi za odvzem premoženjske koristi možnost neposrednega dostopa do mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (SIENA), ki jo upravlja Europol v skladu z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁴⁾. SIENA ali – kadar je to izjemoma potrebno – drugi varni kanali bi se morali uporabljati za vso komunikacijo med uradi za odvzem premoženjske koristi na podlagi te direktive. Drug varen kanal bi bilo morda izjemoma treba uporabiti, kadar je na primer zaradi nujnosti zahteve za informacije potrebna začasna uporaba drugega komunikacijskega kanala ali kadar je za izmenjavo informacij potrebno sodelovanje tretjih držav ali mednarodnih organizacij ali kadar obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bo tako sodelovanje potrebno pozneje. Sklicevanje na SIENA bi bilo treba razumeti, kot da velja tudi za njegovega naslednika, v primeru, če se SIENA nadomesti.
- (20) Države članice – glede na to, da lahko storilci kaznivih dejanj hitro prenašajo sredstva, pridobljena s kaznivim dejanjem, med jurisdikcijami – zagotovijo, da si uradi za odvzem premoženjske koristi hitro izmenjujejo informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog. V izjemnih primerih bi lahko bilo objektivno utemeljeno, da uradi za odvzem premoženjske koristi zavrnejo sporočanje informacij drugemu uradu za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, če bi to škodovalo interesom nacionalne varnosti države članice, v kateri se nahaja urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme to zahtevo, ogrožalo tekočo preiskavo ali operacijo zbiranja obveščevalnih podatkov o kaznivem dejanju, neposredno ogrožalo življenje ali telesno celovitost osebe ali pa bilo očitno nesorazmerno ali nepomembno glede na namene, za katere so bile informacije zahtevane. Uradi za odvzem premoženjske koristi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z načeloma nujnosti in sorazmernosti ravnati s potrebno skrbnostjo, tudi kar zadeva spoštovanje temeljnih pravic.
- (21) Začasno zavarovanje in odvzem sta v tej direktivi avtonomna pojma, kar državam članicam ne bi smelo preprečiti izvajanja te direktive z uporabo instrumentov, ki bi po nacionalnem pravu veljali za sankcije ali druge vrste ukrepov.

⁽¹³⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

- (22) Odvzem privede do dokončnega odvzema premoženja. Ohranitev premoženja pa je lahko predpogoj za odvzem in je pogosto bistvena za učinkovito izvršitev sklepa o odvzemu. Premoženje se ohrani z začasnim zavarovanjem. Da bi preprečili izginotje premoženja, bi bilo treba pristojne organe v državah članicah, med katerimi so lahko tudi uradi za odvzem premoženjske koristi, pooblastiti, da lahko sprejmejo takojšnje ukrepe – ki so lahko tudi v obliki sklepa – za zaščito takega premoženja do izdaje sklepa o začasnem zavarovanju. Glede na to, da so taki ukrepi izjemni, bi morale države članice omejiti njihovo začasno veljavnost.
- (23) Kadar pristojni organi ne morejo sprejeti takojšnjih ukrepov, bi morale države članice uradom za odvzem premoženjske koristi dovoliti, da sprejmejo take ukrepe. Tak ukrep bi bil lahko potreben zlasti tedaj, ko bi urad za odvzem premoženjske koristi po prejemu zahteve urada za odvzem premoženjske koristi iz druge države članice izsledil in identificiral sredstva, ki bi lahko zelo hitro izginila, kot na primer kriptosredstva, in kadar pristojni organi v državi članici, v kateri se nahaja urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo, ne morejo sprejeti takojšnjih ukrepov, saj v tej državi članici ne poteka kazenska preiskava. Uradi za odvzem premoženjske koristi bi morali imeti možnost, da zaščitijo sredstva, dokler ne bo v skladu z Uredbo (EU) 2018/1805 izdan evropski sklep o začasnem zavarovanju.
- (24) Ker sklepi o začasnem zavarovanju posegajo v lastninsko pravico, takičasni ukrepi ne bi smeli veljati dlje, kot je potrebno za ohranitev razpoložljivosti premoženja zaradi morebitnega poznejšega odvzema. Za ohranitev takih začasnih ukrepov bi se lahko zahtevala sodna presoja s strani nacionalnega sodišča, da se zagotovi, da je namen preprečitve izginotja premoženja še zmeraj podan.
- (25) Ukrepi začasnega zavarovanja ne bi smeli vplivati na možnost, da se določeno premoženje med postopkom upošteva kot dokaz, pod pogojem, da bo na koncu na voljo za učinkovito izvršitev sklepa o odvzemu. V okviru kazenskih postopkov je mogoče začasno zavarovati premoženje tudi za namene njegove morebitne poznejše povrnitve ali kot jamstvo za nadomestilo škode, povzročene s kaznivim dejanjem.
- (26) Poleg ukrepov odvzema, ki organom omogočajo, da storilec kaznivih dejanj na podlagi pravnomočne obsodbe odvzamejo predmete, uporabljene za kazniva dejanja ali premoženjsko korist, je treba omogočiti odvzem premoženja v vrednosti predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, ali v vrednosti premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, da bi se zaseglo premoženje enake vrednosti, kadar ni mogoče odvzeti predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, ali premoženjske koristi. Države članice lahko po potrebi v skladu z nacionalnim pravom odvzem premoženja enake vrednosti opredelijo kot dopolnilni ali alternativni ukrep odvzemu premoženjske koristi ali predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja.
- (27) Pri izvajanju te direktive v zvezi z odvzemom premoženja v vrednosti predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, bi se ustrezne določbe morale uporabljati, kadar je zaradi posebnih okoliščin primera takšen ukrep sorazmeren, ob upoštevanju zlasti vrednosti zadevnih predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja. Države članice lahko upoštevajo, ali in v kolikšnem obsegu je obsojena oseba odgovorna za to, da odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, ni mogoč.
- (28) Pogosta in vse bolj razširjena je praksa osumljencev ali obdolžencev, da premoženje ali premoženjsko korist z namenom izogibanja odvzemu prenesejo na tretjo osebo, ki je s tem seznanjena. Pridobitev s strani tretje osebe se nanaša na primere, v katerih je tretja oseba na primer pridobila premoženje neposredno ali posredno, na primer prek posrednika, od osumljenca ali obdolženca, tudi kadar je bilo kaznivo dejanje storjeno v njenem imenu ali v njeno korist, in kadar obdolženec nima premoženja, ki bi se lahko odvzelo. Tak odvzem bi moral biti mogoč vsaj v primerih, ko se ugotovi, da so zadevne tretje osebe vedele ali bi morale vedeti, da je namen prenosa ali pridobitve izogibanje odvzemu. Ali je tretja oseba to vedela, ali bi morala vedeti, bi bilo treba presojati na podlagi konkretnih dejstev in okoliščin, med drugim tega, da je bil prenos opravljen brezplačno ali v zameno za znesek, ki je bistveno nesorazmeren s tržno vrednostjo, da je bilo premoženje preneseno na ožje povezane osebe ali da je ostalo pod dejanskim nadzorom osumljenca ali obdolženca. Prenosi na osebe, ki so ožje povezane z osumljencem ali obdolžencem, bi lahko vključevali prenose na družinske člane ali fizične osebe, ki imajo pravne dogovore ali kakršne koli druge tesne poslovne odnose z osumljencem ali obdolžencem, ali prenose na pravne osebe, v katerih osumljenec, obdolženec ali družinski član zaseda položaj v upravnih, vodstvenih ali nadzornih organih. Pravila

o odvzemu tretjim osebam bi se morala uporabljati za fizične in pravne osebe, brez poseganja v pravico tretjih oseb do izjave, vključno s pravico uveljavljanja lastninske pravice na zadevnem premoženju. V vsakem primeru pa bi morale biti pravice dobrovernih tretjih oseb zaščitene v skladu z nacionalnim pravom.

- (29) Hudodelske združbe se ukvarjajo z raznovrstnimi kriminalnimi dejavnostmi. Za učinkovito spoprijemanje z organiziranim kriminalom je lahko v nekaterih primerih ustrezno, da kazenski obsodbi za kaznivo dejanje, ki lahko prinese ekonomsko korist, sledi odvzem ne le premoženja, povezanega z določenim kaznivim dejanjem, vključno s premoženjsko koristjo, pridobljeno s kaznivim dejanjem, ali predmeti, uporabljenimi za kazniva dejanja, temveč tudi drugega premoženja, za katerega sodišče ugotovi, da izhaja iz kriminalnega ravnanja. Tak razširjen odvzem bi moral biti mogoč, kadar je sodišče prepričano, da je bilo zadevno premoženje pridobljeno s kriminalnim ravnanjem, medtem ko se obsodba za takšno kriminalno ravnanje ne zahteva. Zadevno kriminalno ravnanje bi lahko zajemalo katero koli vrsto kaznivega dejanja. Posameznih kaznivih dejanj ni treba dokazati, vendar se mora sodišče prepričati, da zadevno premoženje izvira iz takega kriminalnega ravnanja. V tem okviru mora sodišče upoštevati posebne okoliščine primera, vključno z dejstvi in razpoložljivimi dokazi, na podlagi katerih bi bilo mogoče sprejeti odločitev o razširjenem odvzemu. Eno od dejstev, na podlagi katerih bi sodišče lahko sklepalo, da je bilo premoženje pridobljeno s kriminalnim ravnanjem, bi lahko bilo tudi, da je premoženje zadevne osebe nesorazmerno z njenimi zakonitimi dohodki. Države članice bi lahko predpisale tudi zahtevo za določitev določenega obdobja, med katerim bi se lahko štelo, da je bilo premoženje pridobljeno s kriminalnim ravnanjem.
- (30) Odvzem bi moral biti mogoč, kadar pravnomočna obsodba ni mogoča zaradi bolezni, pobega ali smrti osumljenca ali obdolženca. Odvzem bi moral biti mogoč tudi v primerih, ko so zastaralni roki, predpisani z nacionalnim pravom za ustreznega kazniva dejanja, krajši od 15 let in so potekli po začetku kazenskega postopka. Vendar bi moral biti odvzem v takih primerih dovoljen le, kadar bi kazenski postopek – vsaj v primeru kaznivih dejanj, ki bi lahko neposredno ali posredno prinesla znatno ekonomsko korist – lahko privedel do pravnomočne kazenske obsodbe, če navedene okoliščine ne bi obstajale, in kadar je sodišče prepričano, da predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, premoženjska korist ali premoženje, ki naj bi se odvzeli, izhajajo iz kaznivega dejanja ali so z njim neposredno ali posredno povezani. V primerih bolezni in pobega bi obstoj postopka v nenavzočnosti v državah članicah zadostoval za izpolnitev obveznosti, da se omogoči takšen odvzem. Pomembno je opozoriti, da so mednarodni organi nakazali na možnost odvzema brez obsodbe, da bi se odpravile ovire za odvzem nezakonitih koristi zaradi imunitete in amnestije.
- (31) V tej direktivi bi bilo treba bolezen razumeti kot dlje trajajočo nezmožnost osumljenca ali obdolženca za udeležbo v kazenskem postopku, zaradi česar obstaja nevarnost, da se bodo iztekli roki, ki jih nacionalno pravo določa za kazensko odgovornost, in se ta postopek ne bo mogel nadaljevati.
- (32) V primerih, ko se ukrepi odvzema iz členov 12 do 15 zaradi pravnih ali dejanskih razlogov, določenih v nacionalnem pravu, ne uporabijo, bi morale biti v okviru preiskave v zvezi s kaznivim dejanjem še vedno mogoče na podlagi indicij, da bi lahko premoženje izviralo iz kriminalnega ravnanja, odvzeti identificirano ali – kadar je v skladu z nacionalnim pravnim sistemom potrebno začasno zavarovanje – začasno zavarovano premoženje. Takšno premoženje bi bilo treba odvzeti, kadar je sodišče prepričano, da premoženje izhaja iz kriminalnega ravnanja, storjenega v okviru hudodelske združbe, in kadar bi to ravnanje lahko neposredno ali posredno privedlo do znatnih gospodarskih koristi. Pri ugotavljanju, ali je s kriminalnim ravnanjem mogoče pridobiti znatno gospodarsko korist, lahko države članice upoštevajo vse relevantne okoliščine, tudi način delovanja, na primer ali je pogoj za kaznivo dejanje ta, da je bilo dejanje storjeno v okviru organiziranega kriminala ali z namenom ustvarjanja rednega dobička s kaznivimi dejanji. Države članice bi morale omogočiti odvzem takega premoženja nepojasnjene izvora, kadar se preiskava, v kateri je bilo premoženje identificirano, nanaša na kaznivo dejanje, ki spada na področje uporabe te direktive in se kaznuje z odvzedom prostosti v najvišjem zagroženem trajanju vsaj štirih let. S tem pogojem se v kazenskih preiskavah kaznivih dejanj, ki dosegajo nek prag resnosti, omogoči odvzem premoženja nepojasnjene izvora.

- (33) Pristojni nacionalni organi se pri uporabi nacionalnih pravil za izvajanje te direktive lahko odločijo, da ne odredijo ali izvršijo odvzema premoženja nepojasnjene izvora, če bi bila v posameznem primeru uporaba pravil iz te direktive očitno nerazumna ali nesorazmerna. Države članice lahko predpišejo tudi zahtevo za določeno obdobje, v katerem bi se lahko štel, da je bilo premoženje pridobljeno s takšnim kriminalnim ravnanjem. Države članice bi morale zagotoviti, da se spoštujejo ustrezne procesne pravice osebe, na katero vplivajo ukrepi. Pravice dobrovernih tretjih oseb bi morale biti zaščitene v skladu z nacionalnim pravom.
- (34) Čeprav odvzem premoženja nepojasnjene izvora ne bi smel biti pogojen s tem, da so posamezna kazniva dejanja dokazana, pa mora obstajati dovolj dejstev in okoliščin, da je sodišče prepričano, da je bilo zadevno premoženje pridobljeno s kaznivimi dejanji. Zadevno kriminalno ravnanje lahko zajema katero koli vrsto kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe in bi lahko prineslo znatno ekonomsko korist, ter je tako že po naravi težje. Nacionalna sodišča bi morala pri ugotavljanju, ali bi bilo treba zadevno premoženje odvzeti, upoštevati vse ustrezne okoliščine primera, vključno z razpoložljivimi dokazi in posebnimi dejstvi, kot je dejstvo, da je vrednost premoženja bistveno nesorazmerna z zakonitimi dohodki osebe. Drugo pomembno dejstvo bi lahko bilo neobstoj verjetnega zakonitega vira premoženja, saj je izvor zakonito pridobljenega premoženja običajno mogoče pojasniti. Pomembna bi bila lahko tudi povezava osebe z dejavnostmi hudodelske združbe, kakor tudi okoliščine, kot na primer, v katerih je bilo premoženje najdeno, ali indici glede sodelovanja v kriminalnih dejavnostih. Oceno bi bilo treba opraviti za vsak primer posebej glede na okoliščine primera. Države članice bi morale imeti možnost, da se lahko odločijo dovoliti odvzem premoženja nepojasnjene izvora, kadar se kazenski postopek ustavi, ali da se odredi tak odvzem izven kazenskega postopka glede kaznivega dejanja.
- (35) Ta direktiva državam članicam ne preprečuje sprejetja ukrepov, ki omogočajo odvzem premoženja nepojasnjene izvora za druga kazniva dejanja ali v drugačnih okoliščinah. Predmet urejanja te direktive je omejen na postopke v kazenskih zadevah, in se zato ta direktiva ne uporablja za ukrepe odvzema pri postopkih v civilnih zadevah, ki jih morda izvajajo države članice.
- (36) Sledenje in identifikacija premoženja, ki ga je treba začasno zavarovati in odvzeti, bi morala biti mogoča tudi po pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje ali na podlagi postopka odvzema brez obsodbe. To državam članicam ne preprečuje, da bi določile razumne roke po pravnomočni obsodbi ali pravnomočni odločbi v postopku za uporabo odvzema brez obsodbe, po izteku katerih sledenje in identifikacija ne bi bila več mogoča.
- (37) Glede na to, da lahko kriminalne dejavnosti žrtvam povzročijo veliko škodo, je bistveno zaščititi njihove pravice, tudi pravico do odškodnine in povračila. Države članice bi morale zato sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovile, da se v postopkih sledenja sredstev, začasnega zavarovanja in odvzema, tudi v čezmejnih primerih, upoštevajo zahtevki žrtve za povračilo in odškodnino zoper osebo, ki ji je zaradi kaznivega dejanja odrejen ukrep odvzema. Da bi se olajšala pridobitev odškodnine in povračilo premoženja žrtvam, bi bilo treba tudi olajšati sledenje premoženja, ki bi lahko bilo predmet takih zahtevkov, ter izmenjavo informacij med organi, pristojnimi za sledenje sredstev, in organi, pristojnimi za odločanje o zahtevkih žrtv ali izvrševanje teh zahtevkov.
- (38) Kot se je pokazalo v državah članicah, ki so že sprejele take ukrepe, ponovna družbena uporaba odvzetega premoženja na splošno pošilja opazno sporočilo družbi glede pomena vrednot, kot sta pravičnost in zakonitost, na ta način pa se tudi ponovno potrjuje trdnost pravne države v skupnostih, ki jih bolj neposredno prizadene organizirani kriminal, in krepi odpornost teh skupnosti proti vdoru kriminala v družbeno in gospodarsko strukturo. Zato naj države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi bi omogočile uporabo odvzetega premoženja za zadeve javnega interesa ali za socialne namene in bi se lahko odvzeto premoženje obdržalo bodisi kot državno premoženje za namene pravosodja, kazenskega pregona, javne službe, socialne ali gospodarske namene bodisi bi bilo preneseno na organe občine ali regije, v kateri se nahaja to premoženje, in bi ga lahko ti organi uporabili za take namene, vključno z dodelitvijo organizacijam, ki opravljajo socialno koristno delo. Uporaba odvzetega premoženja v te namene ne posega v proračunsko avtonomijo držav članic.

- (39) Države članice bi morale imeti tudi možnost, da lahko odvzeto premoženje uporabijo tudi kot prispevek k mehanizmu za podporo državam, ki so jih prizadele razmere, zaradi katerih je Unija sprejela omejevalne ukrepe, če je storjeno kaznivo dejanje neposredno ali posredno povezano s temi razmerami. Komisija bi morala olajšati sodelovanje med državami članicami in s tretjimi državami ter bi lahko oblikovala smernice glede najučinkovitejših postopkov in finančnih mehanizmov, ki so na voljo za podporo takim tretjim državam, da bi spodbudila uporabo odvzetih predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja v ta namen.
- (40) Države članice se spodbuja, da sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi osebe, obsojene v kazenskem postopku, v katerem je bilo premoženje začasno zavarovano, slednjega neposredno ali posredno pridobile ob razpolaganju z njim na podlagi sklepa o odvzemu. S takimi ukrepi, ki so lahko omejeni na premoženje nad določeno vrednostjo, se lahko nekatere vrste subjektov izključijo iz sodelovanja pri prodaji premoženja, od kupca se lahko terja dokumentacija ali pa ocenijo morebitne povezave kupca z obsojeno osebo. Države članice lahko take ukrepe uporabljajo tudi za prodajo začasno zavarovanega premoženja.
- (41) Da bi premoženje, ki je ali lahko postane predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ohranilo svojo ekonomsko vrednost, bi morale države članice uvesti učinkovite ukrepe za upravljanje. Ti ukrepi vključujejo učinkovito upravljanje subjektov, kot so podjetja, katerih poslovanje bi bilo treba ohraniti, pri čemer bi se hkrati sprejeli ukrepi, s katerimi bi osumljencu ali obdolžencu onemogočili neposredne ali posredne koristi od tekočih dejavnosti takega subjekta, ali po potrebi nadzorni ukrepi v zvezi z nadzorom subjekta.
- (42) Kadar to upravičuje narava premoženja, tudi njegova vrednost ali dejstvo, da so za njegovo upravljanje potrebni specifični pogoji, bi bilo treba oceniti, kako zmanjšati stroške upravljanja in ohraniti vrednost premoženja, kar bi se izvedlo ob pripravi ali najpozneje brez nepotrebnega odlašanja po izvršitvi sklepa o začasnem zavarovanju. Cilj te ocene je pristojnim organom zagotoviti ustrezne vidike, ki jih je treba upoštevati pred sprejetjem oziroma izvršitvijo sklepa o začasnem zavarovanju, med njo ali po njej. Države članice lahko sprejmejo smernice o izvedbi take ocene, pri čemer naj se upoštevajo okoliščine glede premoženja, ki naj bi se začasno zavarovalo, in se zagotovi, da ocena ne bo ogrozila pravočasne izvršitve sklepa o začasnem zavarovanju.
- (43) V primerih, ko se lahko razumno domneva, da je začasno zavarovano premoženje pokvarljivo, da se njegova vrednost hitro zmanjšuje ali pa da so stroški njegovega vzdrževanja nesorazmerni s pričakovano vrednostjo v času odvzema, oziroma ko je tako premoženje pretežno upravljati ali ga je enostavno nadomestiti, bi morale države članice dovoliti prodajo tega premoženja pred izdajo pravnomočnega sklepa o odvzemu. V skladu z nacionalnim pravom lahko odločitev o prodaji premoženja specifične narave predhodno odobri pristojni nacionalni organ. Države članice bi morale ob sprejetju take odločitve zagotoviti, da je oseba, na katero ta odločitev vpliva, razen v primerih, ko je zadevna oseba pobegnila ali je ni mogoče najti, pred prodajo obveščena in da ima, razen v nujnih primerih, možnost, da se izjavi. Države članice bi morale zagotoviti možnost pritožbe zoper sklep o vmesni prodaji. Države članice bi morale omogočiti, da sodišče odloži izvršitev takega sklepa, na primer kadar je to potrebno za zaščito legitimnih interesov osebe, na katero ta sklep vpliva, predvsem kadar obstaja tveganje nepopravljive škode. Države članice bi lahko z zakonom določile tudi odložilni učinek pritožbe. Države članice bi lahko lastniku ali dejanskemu lastniku zaračunale stroške upravljanja začasno zavarovanega premoženja, na primer namesto odreditve vmesne prodaje in v primeru pravnomočne obsodbe.
- (44) Države članice bi morale z namenom ustanovitve specializiranih organov, zadolženih za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, vzpostaviti ali imenovati pristojni organ oziroma pristojne organe, da delujejo kot uradi za upravljanje premoženja, da bi pred odvzemom učinkovito upravljale začasno zavarovano premoženje in ohranile njegovo vrednost do sprejetja pravnomočne odločbe o odvzemu ter razpolaganja s premoženjem, ki izvira iz take odločbe. Brez poseganja v notranje upravne strukture držav članic bi morali biti uradi za upravljanje premoženja bodisi edini organ, ki upravlja začasno zavarovano in odvzeto premoženje, bodisi bi morali zagotavljati podporo decentraliziranim akterjem v skladu z nacionalnimi strukturami upravljanja, ter bi morali podpirati ustrezne organe pri načrtovanju. Ta direktiva ne določa pravne ali institucionalne narave uradov za upravljanje premoženja in ne posega v institucionalne sisteme v državah članicah.

- (45) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) ter Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (v nadaljnjem besedilu: EKČP), kot se jih razlaga v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice. To direktivo bi bilo treba izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (46) Sklepi o začasnem zavarovanju in odvzemu znatno vplivajo na pravice osumljenih in obdolženih oseb ter v določenih primerih na pravice tretjih oseb ali ostalih oseb, ki se ne preganjajo. Zato bi morala ta direktiva določati posebne zaščitne ukrepe in pravna sredstva, da se zagotovi varstvo temeljnih pravic takih oseb pri izvajanju te direktive v skladu s pravico do poštenega sojenja, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in domnevo nedolžnosti, kakor je določeno v členih 47 in 48 Listine.
- (47) Sklepe o začasnem zavarovanju, odvzemu in vmesni prodaji bi bilo treba osebam, na katere ti sklepi vplivajo, sporočiti brez nepotrebnega odlašanja. Kljub temu bi morale imeti države članice možnost, da pristojnim organom zagotovijo pravico, da zaradi potreb preiskave odložijo obveščanje o sklepih o začasnem zavarovanju oseb, na katero sklepi vplivajo. Namen obveščanja o navedenih sklepih je med drugim osebam, na katere ti sklepi vplivajo, omogočiti njihovo izpodbijanje. Zato bi taka obvestila praviloma morala vključevati obrazložitev zadevnega sklepa. Če oseba, na katero sklepi vplivajo, ali kraj, kjer se ta oseba nahaja, nista znana ali če bi obveščanje vsake od teh oseb pomenilo za pristojni organ nesorazmerno breme, bi morala obstajati možnost, da se obveščanje izvede z javno objavo.
- (48) Oseba, na katero vplivajo sklepi o začasnem zavarovanju, odvzemu in vmesni prodaji, bi morala imeti učinkovito možnost njihovega izpodbijanja. Pri sklepih o odvzemu v primerih, ko obstajajo vsi elementi kaznivega dejanja, kazenska obsodba pa ni mogoča, bi moral imeti obtoženec, kadar je to mogoče, možnost, da se pred izdajo sklepa izjavi. V primeru sklepa o odvzemu v skladu z določbami o razširjenemu odvzemu in odvzemu premoženja nepojasnjenega izvora bi morale okoliščine, ki jih lahko zadevna oseba izpodbija pri izpodbijanju sklepa o odvzemu pred sodiščem, vključevati tudi posebna dejstva in razpoložljive dokaze, na podlagi katerih se zadevno premoženje šteje za premoženje, pridobljeno s kriminalnim ravnanjem.
- (49) Pri izvajanju te direktive lahko države članice določijo, da v izjemnih okoliščinah ni mogoče odrediti ali izvršiti odvzema, če bi v skladu z nacionalnim pravom na podlagi okoliščin posameznega primera, to pomenilo pretirane težave za zadevno osebo.
- (50) Čeprav morajo države članice zagotoviti, da imajo osebe, na premoženje katerih vplivajo ukrepi iz te direktive, pravico do dostopa do odvetnika v celotnem postopku začasnega zavarovanja in odvzema, ta direktiva ne vpliva na pravila, ki se uporabljajo za brezplačno pravno pomoč.
- (51) To direktivo bi bilo treba izvajati brez poseganja v Direktive 2010/64/EU ⁽¹⁵⁾, 2012/13/EU ⁽¹⁶⁾, 2012/29/EU ⁽¹⁷⁾, 2013/48/EU ⁽¹⁸⁾, 2014/60/EU ⁽¹⁹⁾, (EU) 2016/343 ⁽²⁰⁾, (EU) 2016/800 ⁽²¹⁾ in (EU) 2016/1919 ⁽²²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

⁽¹⁸⁾ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijete ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

⁽¹⁹⁾ Direktiva 2014/60/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 159, 28.5.2014, str. 1).

⁽²⁰⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

⁽²¹⁾ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

⁽²²⁾ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijete (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

- (52) Zlasti je pomembno, da je v zvezi z obdelavo podatkov na podlagi te direktive zagotovljeno varstvo osebnih podatkov v skladu s pravom Unije. Določbe te direktive bi zato bilo treba uskladiti z Direktivo (EU) 2016/680. Zlasti bi bilo treba določiti, da morajo biti vsi osebni podatki, ki jih izmenjujejo uradi za odvzem premoženjske koristi, omejeni na kategorije podatkov iz oddelka B, točka 2, Priloge II k Uredbi (EU) 2016/794. Za obdelavo osebnih podatkov v nacionalnih pristojnih organih, zlasti v uradih za odvzem premoženjske koristi, se za namene te direktive uporablja Direktiva (EU) 2016/680.
- (53) Zlasti je pomembno, da je v zvezi z vsemi izmenjavami informacij na podlagi te direktive zagotovljeno varstvo osebnih podatkov v skladu s pravom Unije. V ta namen se, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, v zvezi z ukrepi, sprejetimi na podlagi te direktive, uporabljajo pravila o varstvu podatkov iz Direktive (EU) 2016/680. Direktiva (EU) 2016/680 določa pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, v skladu z nizom načel v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, zlasti zakonitostjo, poštenostjo in preglednostjo, omejitvijo namena, najmanjšim obsegom podatkov, točnostjo, omejitvijo hrambe, celovitostjo in zaupnostjo ter odgovornostjo. Kadar je ustrezno, se zlasti glede obdelave osebnih podatkov, ki jo za namene upravljanja premoženja izvajajo uradi za upravljanje premoženja, uporabljajo pravila o varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²³⁾.
- (54) Za učinkovit sistem povrnitve so potrebna usklajena prizadevanja najrazličnejših organov, vključno z organi kazenskega pregona, vključno s carinskimi organi, davčnimi organi in organi za izterjavo davkov, kolikor so pristojni za povrnitev sredstev, uradi za odvzem premoženjske koristi, pravosodnimi organi in organi za upravljanje premoženja, vključno z uradi za upravljanje premoženja. Da bi zagotovili usklajeno ukrepanje vseh pristojnih organov, je treba vzpostaviti bolj strateški pristop k povrnitvi sredstev in spodbujati večje sodelovanje med zadevnimi organi ter pridobiti jasn pregled nad rezultati povrnitve sredstev. Tesnejše in učinkovitejše mora biti tudi sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje premoženja ter ustreznimi organi v drugih državah članicah. V ta namen bi morale države članice sprejeti in redno pregledovati nacionalno strategijo za povrnitev sredstev, ki bi usmerjala ukrepe v zvezi s finančnimi preiskavami, začasnim zavarovanjem in odvzemom, upravljanjem ter končnim razpolaganjem z zadevnimi predmeti, uporabljenimi za kazniva dejanja, premoženjsko koristjo ali premoženjem. Države članice lahko ob upoštevanju svojega ustavnega okvira določijo ustrezno obliko takšne strategije. S to direktivo bi bilo treba določiti elemente, ki bi bili vključeni v tako strategijo, kot so opis vlog in odgovornosti vseh pristojnih organov, vključenih v povrnitev sredstev, ter ureditve glede usklajevanja in sodelovanja med njimi, ne da bi se pri tem navajala konkretna vrsta informacij, ki naj bi bila vključena v to strategijo. Poleg tega bi morale države članice pristojnim organom zagotoviti potrebna sredstva za učinkovito izpolnjevanje njihovih nalog. Pristojne organe bi bilo treba razumeti kot organe, ki jim je zaupano izvajanje nalog iz te direktive in nalog v skladu z nacionalnimi okviri.
- (55) Države članice bi morale zagotoviti, da lahko uradi za upravljanje premoženja in po potrebi uradi za odvzem premoženjske koristi ter drugi pristojni organi, ki izvajajo naloge v skladu s to direktivo, hitro pridobijo informacije, potrebne za učinkovito upravljanje začasn zavarovanega in odvzetega premoženja. V ta namen bi morale države članice vzpostaviti učinkovita orodja, na primer enega ali več registrov premoženja, začasn zavarovanega in odvzetega v skladu s to direktivo.
- (56) Za oceno uspešnosti in učinkovitosti okvira za povrnitev premoženja, upravljanje premoženja in odvzem je treba zbrati in objaviti primerljiv minimalni sklop ustreznih statističnih podatkov o začasnem zavarovanju, upravljanju in odvzemu premoženja.
- (57) Da bi podprli Komisijo pri izvajanju te direktive ter olajšali sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje premoženja, pa tudi zaradi izmenjave dobrih praks, bi bilo treba vzpostaviti mrežo za sodelovanje za povrnitev in odvzem sredstev. To mrežo bi morali sestavljati predstavniki uradov za odvzem premoženjske koristi in za upravljanje premoženja, predsedovati pa bi ji morala Komisija in, kadar je to ustrezno, Europol. Komisija bi lahko k udeležbi na sestankih te mreže povabila predstavnike Eurojusta, Evropskega javnega tožilstva (EJT) in po potrebi organa za preprečevanje pranja denarja.

⁽²³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (58) Organizirane hudodelske združbe delujejo prek meja in vedno pogosteje pridobivajo premoženje v državah članicah, iz katerih ne izvirajo, in v tretjih državah. Glede na nadnacionalno razsežnost organiziranega kriminala je mednarodno sodelovanje bistveno za povrnitev dobička in odvzem finančnih sredstev, ki storilec kaznivih dejanj omogočajo delovanje. Države članice bi morale zagotoviti, da tako uradi za odvzem premoženjske koristi kot uradi za upravljanje premoženja v največji možni meri sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah, da bi izsledili, identificirali in upravljali predmete, uporabljene za kazniva dejanja, premoženjsko korist ali premoženje, ki bi lahko postali ali so predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah. Pomembno je, da države članice uporabljajo obstoječe okvire za sodelovanje, hkrati pa se jih spodbuja k razvoju ali prilagoditvi obstoječih dvostranskih sporazumov, pristopu k obstoječim večstranskim konvencijam ali, če niso vzpostavljeni drugi dogovori, k sklenitvi novih dvostranskih sporazumov. Za ukrepe, sprejete v zvezi s tem, se uporabljajo pravila o varstvu podatkov iz Direktive (EU) 2016/680 in po potrebi iz Uredbe (EU) 2016/679.
- (59) Prav tako bi morali uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje premoženja v okviru svojih pristojnosti in v skladu z veljavnim pravnim okvirom tesno sodelovati z organi in agencijami Unije, tudi z Europolom, Eurojustom in EJT, kolikor je to potrebno za sledenje in identifikacijo premoženja v okviru čezmejnih preiskav, ki jih podpirata Europol in Eurojust, ali v okviru preiskav, ki jih izvaja EJT. Države članice bi morale v skladu s svojimi obveznostmi iz Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 ⁽²⁴⁾ zagotoviti, da njihovi uradi za odvzem premoženjske koristi izpolnjujejo ustrezne obveznosti iz Uredbe (EU) 2017/1939.
- (60) Da bi zagotovili enotno razumevanje in minimalne standarde za sledenje in identifikacijo ter začasno zavarovanje, odvzem in upravljanje premoženja, bi bilo treba s to direktivo določiti tako minimalna pravila za zadevne ukrepe kot s tem povezane zaščitne ukrepe. Sprejetje minimalnih pravil državam članicam ne preprečuje, da bi uradom za odvzem premoženjske koristi ali uradom za upravljanje premoženja podelile širša pooblastila, da bi določile obširnejša pravila o začasnem zavarovanju in odvzemu ali da bi določile dodatne zaščitne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, če taki nacionalni ukrepi in določbe ne ogrožajo cilja te direktive.
- (61) Ker cilja te direktive, in sicer olajšati odvzem premoženja v postopkih v kazenskih zadevah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (62) Ker ta direktiva določa celovit sklop pravil, ki bi se prekrivala z že obstoječimi pravnimi instrumenti, bi morala za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, nadomestiti Skupni ukrep Sveta 98/699/PNZ ⁽²⁵⁾, Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ ⁽²⁶⁾, Okvirni sklep 2005/212/PNZ, Sklep 2007/845/PNZ in Direktivo 2014/42/EU.
- (63) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (64) V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 tega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

⁽²⁴⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

⁽²⁵⁾ Skupni ukrep 98/699/PNZ z dne 3. decembra 1998 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi predmetov in premoženjske koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem, ki ga je sprejel Svet na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji (UL L 333, 9.12.1998, str. 1).

⁽²⁶⁾ Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1).

- (65) V skladu s členom 42(1) in (2) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁷⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 19. julija 2022⁽²⁸⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu ter upravljanju premoženja v okviru postopkov v kazenskih zadevah.

Ta direktiva se uporablja brez poseganja v ukrepe začasnega zavarovanja in odvzema v okviru postopkov v civilnih ali upravnih zadevah.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za kazniva dejanja, ki jih zajemajo:

- (a) Okvirni sklep 2008/841/PNZ;
- (b) Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁹⁾;
- (c) Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁰⁾;
- (d) Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽³¹⁾;
- (e) Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ⁽³²⁾;
- (f) Konvencija, pripravljena na podlagi člena K.3(2)(c) Pogodbe o Evropski uniji, o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije⁽³³⁾, in Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ⁽³⁴⁾;
- (g) Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁵⁾;
- (h) Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁶⁾;

⁽²⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽²⁸⁾ UL C 425, 8.11.2022, str. 2.

⁽²⁹⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

⁽³⁰⁾ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

⁽³¹⁾ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

⁽³²⁾ Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL L 335, 11.11.2004, str. 8).

⁽³³⁾ UL C 195, 25.6.1997, str. 1.

⁽³⁴⁾ Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju proti korupciji v zasebnem sektorju (UL L 192, 31.7.2003, str. 54).

⁽³⁵⁾ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

⁽³⁶⁾ Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ (UL L 123, 10.5.2019, str. 18).

- (i) Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁷⁾;
 - (j) Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁸⁾;
 - (k) Protokol proti nedovoljeni proizvodnji in trgovini s strelnim orožjem, njegovimi sestavnimi deli in strelivom, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu ⁽³⁹⁾;
 - (l) Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁰⁾;
 - (m) Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴¹⁾ in Direktiva 2005/35/ES ⁽⁴²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (n) Okvirni sklep 2002/946/PNZ in Direktiva Sveta 2002/90/ES;
 - (o) Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴³⁾;
 - (p) Direktiva (EU) 2024/1226.
2. Ta direktiva se uporablja za kazniva dejanja iz člena 1, točka 1, Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ, storjena v okviru hudodelske združbe.
3. Ta direktiva se uporablja za katera koli kazniva dejanja iz drugih pravnih aktov Unije, kadar ti akti določajo, da se ta direktiva uporablja za ta kazniva dejanja.
4. Določbe iz poglavja II o sledenju in identifikaciji predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja se uporabljajo za vsa kazniva dejanja, kakor so opredeljena v nacionalnem pravu, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, za najmanj eno leto.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „premoženjska korist“ pomeni vsako ekonomsko korist, neposredno ali posredno pridobljeno s kaznivim dejanjem, ki zajema kakršno koli obliko premoženja ter vključuje vsakršno nadaljnje ponovno vlaganje ali preoblikovanje neposredne premoženjske koristi in vse koristi, ki imajo določeno vrednost;
- (2) „premoženje“ pomeni vsakršno premoženje, materialno ali nematerialno, premično ali nepremično, vključno s kriptosredstvi, in pravne dokumente ali listine v kakršni koli obliki, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na takem premoženju;
- (3) „predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja“, pomeni katero koli premoženje, ki se na kakršen koli način v celoti ali delno uporabi oziroma je na kakršen koli način v celoti ali delno namenjeno uporabi za storitev kaznivega dejanja;
- (4) „sledenje in identifikacija“ pomeni vsako preiskavo, ki jo opravijo pristojni organi za ugotavljanje predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko izhajali iz kriminalnih dejavnosti;
- (5) „začasno zavarovanje“ pomeni začasno prepoved prenosa, uničenja ali preoblikovanja premoženja, razpolaganja ali prometa z njim ali začasen prevzem skrbništva ali nadzora nad premoženjem;

⁽³⁷⁾ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

⁽³⁸⁾ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

⁽³⁹⁾ UL L 89, 25.3.2014, str. 10.

⁽⁴⁰⁾ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

⁽⁴¹⁾ Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja (UL L 328, 6.12.2008, str. 28).

⁽⁴²⁾ Direktiva 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami (UL L 255, 30.9.2005, str. 11).

⁽⁴³⁾ Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL L 173, 12.6.2014, str. 179).

- (6) „odvzem“ pomeni dokončni odvzem premoženja, ki ga v zvezi s kaznivim dejanjem odredi sodišče;
- (7) „hudodelska združba“ pomeni hudodelsko združbo, kakor je opredeljena v členu 1, točka 1, Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ;
- (8) „žrtev“ pomeni žrtev, kakor je opredeljena v členu 2(1), točka (a), Direktive 2012/29/EU, ali pravno osebo, kakor je opredeljena v nacionalnem pravu, ki je utrpela škodo ali ekonomsko izgubo kot neposredno posledico katerega koli kaznivega dejanja v okviru področja uporabe te direktive;
- (9) „dejanski lastnik“ pomeni dejanskega lastnika, kakor je opredeljen v členu 3, točka (6), Direktive (EU) 2015/849;
- (10) „oseba, na katero sklep vpliva“ pomeni:
 - (a) fizično ali pravno osebo, zoper katero je izdan sklep o začasnem zavarovanju ali odvzemu;
 - (b) fizično ali pravno osebo, ki ima v lasti premoženje, ki je predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu;
 - (c) tretjo osebo, v katere pravice v zvezi s premoženjem, ki je predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ta sklep neposredno posega, ali
 - (d) fizično ali pravno osebo, katere premoženje je predmet vmesne prodaje na podlagi člena 21 te direktive.

POGLAVJE II

Sledenje in identifikacija

Člen 4

Preiskave za sledenje sredstev

1. Države članice za lažje čezmejno sodelovanje sprejmejo ukrepe, s katerimi omogočijo hitro sledenje in identifikacijo predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi ali premoženja, ki so ali bi lahko postali predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah.
2. Premoženje iz odstavka 1 vključuje tudi premoženje, ki je ali bi lahko postalo predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu v skladu s členom 10(2) Direktive (EU) 2024/1226.
3. Kadar se začne preiskava v zvezi s kaznivim dejanjem, ki bi lahko prineslo znatno ekonomsko korist, pristojni organi takoj izvedejo preiskave za sledenje sredstev na podlagi odstavka 1. Države članice lahko omejijo obseg takšnih preiskav za sledenje sredstev na preiskave kaznivih dejanj, ki so bila verjetno storjena v okviru hudodelske združbe.

Člen 5

Uradi za odvzem premoženjske koristi

1. Vsaka država članica ustanovi vsaj en urad za odvzem premoženjske koristi, da se olajša čezmejno sodelovanje v zvezi s preiskavami za sledenje sredstev.
2. Uradi za odvzem premoženjske koristi opravljajo naslednje naloge:
 - (a) sledenje in identifikacija predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, kadar je to potrebno za podporo drugim pristojnim nacionalnim organom, odgovornim za preiskave za sledenje sredstev na podlagi člena 4 ali Evropskemu javnemu tožilstvu (EJT);
 - (b) sledenje in identifikacija predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki so ali bi lahko postali predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ki jo je izdal pristojni organ v drugi državi članici;
 - (c) sodelovanje in izmenjava informacij z uradi za odvzem premoženjske koristi drugih držav članic in Evropskega javnega tožilstva pri sledenju in identifikaciji predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki so ali bi lahko postali predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu.

(3) Za izvajanje svojih nalog na podlagi odstavka 2, točka (b), imajo uradi za odvzem premoženjske koristi v skladu z nacionalnim pravom pravico zahtevati, da ustrezni pristojni organi sodelujejo z njimi, kadar je to potrebno za sledenje in identifikacijo predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja.

4. Uradi za odvzem premoženjske koristi so pooblaščen za sledenje in identifikacijo premoženja oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, kadar je to potrebno za lažje odkrivanje kaznivih dejanj iz člena 2(1), točka (p), te direktive, in sicer na zahtevo pristojnih nacionalnih organov ter na podlagi indicov in utemeljenega suma, da je bilo na podlagi člena 3 Direktive (EU) 2024/1226 storjeno kaznivo dejanje. Taka pooblastila ne posegajo v ustrezne postopkovne zahteve in jamstva, določena v nacionalnem pravu, vključno s pravili o začetku kazenskega postopka ali, kadar je ustrezno, zahtevo za pridobitev sodne odobritve.

Člen 6

Dostop do informacij

1. Države članice za namene opravljanja nalog iz člena 5 zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi dostop do informacij iz tega člena v obsegu, v katerem so take informacije potrebne za sledenje in identifikacijo predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja.

2. Države članice zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi takojšen in neposreden dostop do naslednjih informacij, če se takšne informacije hranijo v centraliziranih ali medsebojno povezanih podatkovnih zbirkah ali registrih, ki jih vodijo javni organi:

- (a) nacionalnih registrov nepremičnin ali elektronskih sistemov za pridobivanje podatkov ter zemljiških knjig in katastrov;
- (b) nacionalnih registrov državljanov in prebivalstva za fizične osebe;
- (c) nacionalnih registrov motornih vozil, zrakoplovov in plovil;
- (d) poslovnih registrov, vključno z registri podjetij in družb;
- (e) nacionalnih registrov dejanskih lastnikov v skladu z Direktivo (EU) 2015/849; in podatkov, ki so na voljo s povezovanjem registrov dejanskih lastnikov v skladu z navedeno direktivo;
- (f) centraliziranih registrov bančnih računov v skladu z Direktivo (EU) 2019/1153.

3. Za namene odstavka 1 države članice zagotovijo, da lahko uradi za odvzem premoženjske koristi takoj in neposredno ali pa na zahtevo pridobijo naslednje informacije:

- (a) davčne podatke, vključno s podatki, ki jih hranijo davčni organi;
- (b) nacionalne podatke o socialnem zavarovanju;
- (c) ustrezne informacije, s katerimi razpolagajo organi, pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj;
- (d) informacije o hipotekah in posojilih;
- (e) informacije iz podatkovnih zbirk o nacionalnih valutah in menjavah valut;
- (f) informacije o vrednostnih papirjih;
- (g) carinske podatke, vključno s čezmejnimi fizičnimi pretoki gotovine;
- (h) informacije o letnih računovodskih izkazih podjetij;
- (i) informacije o elektronskih prenosih in stanjih na računu;
- (j) informacije o računih s kriptosredstvi in prenosih kriptosredstev, kakor so opredeljeni v členu 3 Uredbe (EU) 2023/1113 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁴⁾;

⁽⁴⁴⁾ Uredba (EU) 2023/1113 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev in nekaterih kriptosredstev, in spremembi Direktive (EU) 2015/849 (UL L 150, 9.6.2023, str. 1).

(k) podatke, shranjene v Vizumskem informacijskem sistemu (VIS), Schengenskem informacijskem sistemu (SIS II), sistemu vstopa/izstopa (SVI), Evropskem sistemu za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) in evropskem informacijskem sistemu kazenskih evidenc za državljane tretjih držav (ECRIS-TCN), v skladu s pravom Unije.

4. Kadar informacije iz odstavkov 2 in 3 niso shranjene v centraliziranih ali medsebojno povezanih podatkovnih zbirkah ali registrih, ki jih vodijo javni organi, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi uradom za odvzem premoženjske koristi omogočijo, da navedene informacije drugače in hitro pridobijo od ustreznih institucij na učinkovit in standardiziran način.

5. Države članice se lahko odločijo, da je za dostop do informacij iz odstavka 3, točke (a), (b) in (c) potrebna obrazložena zahteva ter da se tako zahtevo lahko zavrne, kadar bi predložitev zahtevanih informacij:

(a) ogrožala uspešnost tekoče preiskave,

(b) bila očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe glede na namene, za katere se je dostop zahteval, ali

(c) vključevala informacije, ki jih je zagotovila druga država članica ali tretja država in soglasja za nadaljnje posredovanje teh informacij ni mogoče pridobiti.

6. Dostop do informacij iz tega člena ne posega v postopkovna jamstva, določena v nacionalnem pravu, vključno z zahtevo za pridobitev sodne odobritve, kjer je to potrebno.

Člen 7

Pogoji za dostop uradov za odvzem premoženjske koristi do informacij

1. Do informacij iz člena 6 se dostopa za vsak primer posebej, le kadar je to potrebno in sorazmerno za opravljanje nalog na podlagi člena 5, ter le s strani osebja, ki je posebej imenovano in pooblaščen za dostop do takih informacij.

2. Države članice zagotovijo, da osebje uradov za odvzem premoženjske koristi spoštuje pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti, kakor so določena v veljavnem nacionalnem pravu in pravnem redu Unije o varstvu podatkov. Države članice zagotovijo tudi, da ima osebje uradov za odvzem premoženjske koristi potrebne specializirana znanja in spretnosti za učinkovito opravljanje svojih nalog.

3. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni tehnični in organizacijski ukrepi za zagotovitev ustrezne ravni varnosti glede na tveganje, ki ga predstavlja obdelava podatkov, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi dostop do informacij iz člena 6 in možnost iskanja po njih.

Člen 8

Spremljanje dostopa in iskanja s strani uradov za odvzem premoženjske koristi

Države članice zagotovijo, da se dnevniki dejavnosti dostopa in iskanja, ki jih izvajajo uradi za odvzem premoženjske koristi na podlagi te direktive, vodijo v skladu s členom 25 Direktive (EU) 2016/680.

Člen 9

Izmenjava informacij

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da njihovi uradi za odvzem premoženjske koristi na zahtevo urada za odvzem premoženjske koristi druge države članice zagotovijo vse informacije, ki jih ta potrebuje za opravljanje svojih nalog na podlagi člena 5 in ki so dostopne uradom za odvzem premoženjske koristi, na katere je zahteva naslovljena. Zagotoviti je mogoče samo tiste kategorije osebnih podatkov, ki so navedene v Prilogi II, oddelek B, točka 2, k Uredbi (EU) 2016/794, razen identifikacijskih informacij s področja sodne medicine, navedenih v oddelku B, točka 2(c)(v), navedene Priloge.

Vsi osebni podatki, ki jih je treba zagotoviti, se določijo za vsak primer posebej glede na to, kar je potrebno za opravljanje nalog na podlagi člena 5, in v skladu z Direktivo (EU) 2016/680.

2. Ob vložitvi zahteve na podlagi odstavka 1 urad za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, čim natančneje opredeli:

- (a) predmet zahteve;
- (b) razloge za zahtevo, vključno z relevantnostjo zahtevanih informacij za sledenje in identifikacijo zadevnega premoženja;
- (c) naravo postopka;
- (d) vrsto kaznivega dejanja, na katerega se nanaša vložena zahteva;
- (e) povezavo med postopkom in državo članico, v kateri se nahaja urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo;
- (f) podrobnosti o zadevnem ali iskanem premoženju, kot so bančni računi, nepremičnine, vozila, plovila, zrakoplovi, podjetja in drugi predmeti visoke vrednosti;
- (g) kadar je to potrebno za namene identifikacije domnevno vpletenih fizičnih ali pravnih oseb, kakršen koli osebni dokument, če je na voljo, podrobnosti, kot so ime, državljanstvo, prebivališče, nacionalne identifikacijske številke ali številke socialnega zavarovanja, naslovi, datum in kraj rojstva, datum registracije, država sedeža, delničarji, sedež in podružnice;
- (h) po potrebi razloge za nujnost zahteve.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi svojim uradom za odvzem premoženjske koristi omogočijo, da uradom za odvzem premoženjske koristi druge države članice zagotovijo informacije brez tovrstne zahteve, kadar so seznanjeni z informacijami o predmetih, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjski koristi ali premoženju, za katere menijo, da so potrebne za opravljanje nalog uradov za odvzem premoženjske koristi te druge države članice na podlagi člena 5. Pri zagotavljanju takih informacij uradi za odvzem premoženjske koristi obrazložijo, zakaj se zagotovljene informacije štejejo za potrebne.

4. Če urad za odvzem premoženjske koristi, ki zagotovi informacije na podlagi odstavkov 1 ali 3, ne navede drugače, se lahko te informacije predložijo kot dokaz pred nacionalnim sodiščem ali pristojnim organom države članice v kateri se nahaja urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme te informacije, v skladu s postopki iz nacionalnega prava, vključno s postopkovnimi pravili o dopustnosti dokazov v postopkih v kazenskih zadevah v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in obveznostmi držav članic, kot so določene v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji.

5. Države članice zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi neposreden dostop do mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (SIENA) in da uporabljajo posebna polja v SIENA, zasnovana za urade za odvzem premoženjske koristi, ki ustrezajo informacijam, zahtevanim v skladu z odstavkom 2, ali izjemoma, kjer je to potrebno, druge varne kanale za izmenjavo informacij na podlagi tega člena.

6. Uradi za odvzem premoženjske koristi lahko zavrnejo zagotovitev informacij uradu za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, če obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev informacij:

- (a) škodovala temeljnemu interesu nacionalne varnosti države članice, v kateri se nahaja urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo;
- (b) ogrožala tekočo preiskavo ali operacijo zbiranja obveščevalnih podatkov o kaznivem dejanju oziroma neposredno ogrožala življenje ali telesno celovitost osebe, ali
- (c) bila očitno nesorazmerna ali nepomembna za namene, za katere je bila zaprošena.

7. Kadar urad za odvzem premoženjske koristi na podlagi odstavka 6 zavrne zagotovitev informacij uradu za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, država članica, v kateri se nahaja urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo, sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se podajo razlogi za zavrnitev ter da se opravi posvetovanje z uradom za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, preden prejme to zavrnitev. Zavrnitev vpliva samo na tisti del zahtevanih informacij, na katerega se nanašajo razlogi iz odstavka 6, in ne vpliva na obveznost zagotavljanja drugih delov teh informacij, kadar je to ustrezno, v skladu s to direktivo.

*Člen 10***Roki za zagotovitev informacij**

1. Države članice zagotovijo, da uradi za odvzem premoženjske koristi na zahteve po informacijah na podlagi člena 9(1), odgovorijo čim prej, vsekakor pa v naslednjih rokih:
 - (a) v sedmih koledarskih dneh za vse zahteve, ki niso nujne;
 - (b) v osmih urah za nujne zahteve v zvezi z informacijami iz člena 6, ki so shranjene v zbirkah podatkov in registrih ter do katerih imajo ti uradi za odvzem premoženjske koristi neposreden dostop;
 - (c) v treh koledarskih dneh za nujne zahteve v zvezi z informacijami, do katerih ti uradi za odvzem premoženjske koristi nimajo neposrednega dostopa.
2. Kadar informacije, zahtevane na podlagi odstavka 1, točka (b), niso neposredno na voljo ali pa zahteva na podlagi odstavka 1, točka (a), pomeni nesorazmerno breme za urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo, lahko ta urad za odvzem premoženjske koristi odloži zagotovitev informacij. V takem primeru urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo, o tem odlogu nemudoma obvesti urad za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, zahtevane informacije pa zagotovi čim prej, vsekakor pa v sedmih dneh od izteka prvotnega roka, določenega na podlagi odstavka 1, točka (a), ali v treh dneh od izteka prvotnega roka, določenega na podlagi odstavka 1, točki (b) in (c).
3. Roki iz odstavka 1 začnejo teči takoj po prejemu zahteve po informacijah.

*POGLAVJE III***Začasno zavarovanje in odvzem***Člen 11***Začasno zavarovanje**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje premoženja, ki je potrebno za zagotovitev morebitnega odvzema tega premoženja na podlagi členov 12 do 16. Ukrepi začasnega zavarovanja vključujejo sklepe o začasnem zavarovanju in takojšnje ukrepe.
2. Takojšnji ukrep se izvede, kadar je to potrebno za ohranitev premoženja do izdaje sklepa o začasnem zavarovanju. Kadar takojšnji ukrep ni v obliki sklepa o začasnem zavarovanju, države članice omejijo začasno veljavnost takega takojšnjega ukrepa.
3. Države članice brez poseganja v pooblastila drugih pristojnih organov uradom za odvzem premoženjske koristi omogočijo, da izvedejo takojšnji ukrep na podlagi odstavka 2, kadar obstaja neposredna nevarnost izginotja premoženja, ki so ga ti uradi izsledili in identificirali pri izvajanju svojih nalog na podlagi člena 5(2), točka (b). Veljavnost takega takojšnjega ukrepa ne sme biti daljša od sedmih delovnih dni.
4. Države članice zagotovijo, da ukrepe začasnega zavarovanja sprejme samo pristojni organ in da so razlogi za take ukrepe navedeni v ustrezni odločbi ali zabeleženi v spisu zadeve, če ukrep začasnega zavarovanja ni pisno odrejen.
5. Sklep o začasnem zavarovanju je veljaven samo toliko časa, kolikor je to potrebno za ohranitev premoženja zaradi morebitnega poznejšega odvzema. Začasno zavarovanje premoženja, ki nato ni bilo odvzeto, se brez nepotrebnega odlašanja odpravi. Pogoji ali postopkovna pravila za odpravo začasnega zavarovanja takega premoženja se določijo z nacionalnim pravom.

*Člen 12***Odvzem**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo, da se v celoti ali delno odvzamejo predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, v primeru, da je bila za to kaznivo dejanje izrečena pravnomočna obsodba, ki je lahko izrečena tudi v nenavzočnosti.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo, da se odvzame premoženje v vrednosti predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, oziroma premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v primeru, da je bila za to kaznivo dejanje izrečena pravnomočna obsodba, ki je lahko izrečena tudi v nenavzočnosti. Tak odvzem je lahko dopolnilni ali alternativni ukrep odvzemu na podlagi odstavka 1.

Člen 13

Odvzem tretji osebi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo odvzem premoženjske koristi ali drugega premoženja, katerega vrednost ustreza premoženjski koristi, ki jo je osumljenec ali obdolženec neposredno ali posredno prenesel na tretje osebe ali jo je tretja oseba pridobila od osumljenca ali obdolženca.

Odvzem premoženjske koristi ali drugega premoženja, kot je navedeno v prvem pododstavku, se omogoči, kadar nacionalno sodišče na podlagi konkretnih dejstev in okoliščin zadeve ugotovi, da so zadevne tretje osebe vedele ali bi morale vedeti, da je bil namen prenosa ali pridobitve izogibanje odvzemu. Takšna dejstva in okoliščine vključujejo:

- (a) prenos ali pridobitev sta bila opravljena brezplačno ali v zameno za znesek, ki je očitno nesorazmeren s tržno vrednostjo premoženja, ali
- (b) premoženje je bilo preneseno na ožje povezane osebe, pri čemer je ostalo pod dejanskim nadzorom osumljenca ali obdolženca.

2. Odstavek 1 ne posega v pravice tretjih oseb, ki ravnajo v dobri veri.

Člen 14

Razširjen odvzem

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo, da se v celoti ali delno odvzame premoženje, ki je v lasti osebe, obsojene za kaznivo dejanje, kadar bi storjeno kaznivo dejanje lahko neposredno ali posredno prineslo ekonomsko korist in kadar je nacionalno sodišče prepričano, da premoženje izhaja iz kriminalnega ravnanja.

2. Pri ugotavljanju, ali zadevno premoženje izhaja iz kriminalnega ravnanja, je treba upoštevati vse okoliščine primera, vključno s konkretnimi dejstvi in razpoložljivimi dokazi, kot denimo, da je vrednost premoženja nesorazmerna z zakonitimi dohodki obsojene osebe.

3. Za namene tega člena pojem „kaznivo dejanje“ vključuje vsaj kazniva dejanja iz člena 2, odstavki 1 do 4, kadar je za taka kazniva dejanja najvišja zagrožena kazen odvzema prostosti najmanj štirih let.

Člen 15

Odvzem brez obsodbe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi pod pogoji iz odstavka 2 tega člena omogočijo odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, kakor je navedeno v členu 12, ali premoženjske koristi ali premoženja, ki je bilo preneseno na tretje osebe, kakor je navedeno v členu 13, kadar je bil kazenski postopek začel, vendar ga ni bilo mogoče nadaljevati zaradi ene ali več naslednjih okoliščin:

- (a) bolezni osumljenca ali obdolženca;
- (b) pobega osumljenca ali obdolženca;
- (c) smrti osumljenca ali obdolženca;
- (d) zastaralni rok za zadevno kaznivo dejanje, predpisan z nacionalno zakonodajo, je krajši od 15 let in je potekel po začetku kazenskega postopka.

2. Odvzem brez predhodne obsodbe iz tega člena je omejen na primere, v katerih bi zadevni kazenski postopek, če okoliščine iz odstavka 1 ne bi obstajale, lahko privedel do kazenske obsodbe, vsaj za kazniva dejanja, ki bi lahko neposredno ali posredno prinesla znatno ekonomsko korist, in kadar je nacionalno sodišče prepričano, da predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, premoženjska korist ali premoženje, ki naj bi se odvzeli, izhajajo iz zadevnega kaznivega dejanja ali so z njim neposredno ali posredno povezani.

Člen 16

Odvzem premoženja nepojasnjene izvora, povezanega s kriminalnim ravnanjem

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi v primerih, v katerih v skladu z nacionalnim pravom ni mogoče uporabiti ukrepov odvzema iz členov 12 do 15, omogočijo, da se premoženje, identificirano v okviru preiskave v zvezi s kaznivim dejanjem, odvzame, če je nacionalno sodišče prepričano, da identificirano premoženje izhaja iz kriminalnega ravnanja, storjenega v okviru hudodelske združbe, in da bi lahko to ravnanje neposredno ali posredno prineslo znatno ekonomsko korist.
2. Pri ugotavljanju, ali bi bilo treba premoženje iz odstavka 1 odvzeti, je treba upoštevati vse okoliščine primera, vključno z razpoložljivimi dokazi in konkretnimi dejstvi, ki lahko vključujejo:
 - (a) dejstvo, da je vrednost premoženja bistveno nesorazmerna z zakonitimi dohodki zadevne osebe,
 - (b) dejstvo, da ni verjetnega zakonitega vira premoženja,
 - (c) dejstvo, da je zadevna oseba povezana z osebami, povezanimi s hudodelsko združbo.
3. Odstavek 1 ne posega v pravice tretjih oseb, ki ravna v dobri veri.
4. Za namene tega člena pojem „kaznivo dejanje“ vključuje kazniva dejanja iz člena 2(1) do (3), kadar je za taka kazniva dejanja najvišja zagrožena kazen odvzema prostosti najmanj štirih let.
5. Države članice lahko določijo, da se premoženje nepojasnjene izvora v skladu s tem členom odvzame le, kadar je bilo premoženje, ki naj bi bilo odvzeto, predhodno začasno zavarovano v sklopu preiskave v zvezi s kaznivim dejanjem, storjenim v okviru hudodelske združbe.

Člen 17

Učinkovit odvzem in izvršba

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo sledenje in identifikacijo premoženja, ki bi se naj začasno zavarovalo in odvzelo, tudi po pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje ali po postopku za odvzem na podlagi členov 15 in 16.
2. Države članice za namene odstavka 1 zagotovijo, da imajo pristojni organi možnost uporabiti orodja za sledenje in identifikacijo, ki so v enaki meri učinkovita kot tista, ki so na voljo za sledenje in začasno zavarovanje sredstev na podlagi poglavja II te direktive.
3. Države članice lahko z drugimi državami članicami sklenejo sporazume o delitvi stroškov v zvezi z izvrševanjem odredb o začasnem zavarovanju in odvzemu.

Člen 18

Odškodnina žrtvam

1. Kadar imajo žrtve zaradi kaznivega dejanja zahtevke zoper osebo, ki ji je odrejen ukrep odvzema iz te direktive, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se taki zahtevki upoštevajo v zadevnih postopkih sledenja sredstev, začasnega zavarovanja in odvzema.
2. Države članice pristojnim organom, odgovornim za preiskave za sledenje sredstev na podlagi člena 4, omogočijo, da organom, odgovornim za odločanje glede zahtevkov za povračilo in odškodnino ali za izvršitev takih odločitev, na njihovo zahtevo zagotovijo vse informacije o identificiranih sredstvih, ki bi lahko bile pomembne za potrebe takih zahtevkov. Države članice lahko pristojnim organom, odgovornim za preiskave za sledenje sredstev na podlagi člena 4, prav tako omogočijo, da te informacije zagotovijo tudi brez take zahteve.

3. Države članice zagotovijo, da lahko uradi za odvzem premoženjske koristi izsledijo in identificirajo predmete, uporabljene za kazniva dejanja, premoženjsko korist ali premoženje, ki je ali bi lahko postalo predmet odločbe o odškodnini ali povračilu premoženja žrtvi, vsaj kadar uradi za odvzem premoženjske koristi delujejo v čezmejnih primerih v skladu s členom 5(2), točka (b), in kadar odločbo izda sodišče, ki je v času kazenskega postopka pristojno za kazenske zadeve v drugi državi članici.

4. Kadar je žrtev upravičena do povračila premoženja, ki je ali bi lahko postalo predmet ukrepa odvzema iz te direktive, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za povračilo zadevnega premoženja žrtvi pod pogoji iz člena 15 Direktive 2012/29/EU.

5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvršitev ukrepov odvzema iz te direktive ne posega v pravice žrtev do pridobitve odškodnine. Države članice se lahko odločijo, da bodo take ukrepe omejile na primere, v katerih zakonito premoženje storilca kaznivnega dejanja ne zadostuje za poplačilo celotnega zneska odškodnine.

Člen 19

Nadaljnja uporaba odvzetega premoženja

1. Države članice se spodbuja, naj sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi bodo omogočile, da se odvzeto premoženje, kadar je to primerno, uporabi za zadeve javnega interesa ali socialne namene.

2. Države članice lahko brez poseganja v veljavno mednarodno pravo predmete, uporabljene za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženje, ki je bilo odvzeto v povezavi s kaznivimi dejanji iz Direktive (EU) 2024/1226, uporabijo tako, da s tem prispevajo k mehanizmu za podporo tretjim državam, ki se soočajo z razmerami, na katere se je Unija odzvala s sprejetjem omejevalnih ukrepov, zlasti v primerih vojne agresije. Komisija lahko zagotovi smernice glede ureditev za tako prispevanje.

POGLAVJE IV

Upravljanje

Člen 20

Upravljanje sredstev in načrtovanje

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev učinkovitega upravljanja subjektov, kot so na primer podjetja, katerih poslovanje bi bilo treba ohraniti.

2. Države članice se spodbuja, da sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi osebe, obsojene v kazenskem postopku, v zvezi s katerim je bilo premoženje začasno zavarovano, to premoženje pridobile ob razpolaganju s premoženjem, ki sledi sklepu o odvzemu.

3. Države članice zagotovijo učinkovito upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja do razpolaganja z njim, ki sledi pravnomočnemu sklepu o odvzemu.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, odgovorni za upravljanje začasno zavarovanega premoženja, kadar je to zaradi narave premoženja upravičeno, ocenijo konkretne okoliščine v zvezi s premoženjem, za katerega bi lahko bil izdan sklep o odvzemu, da čim bolj zmanjšajo ocenjene stroške upravljanja in ohranijo vrednost takega premoženja do razpolaganja z njim. Taka ocena se izvede med pripravo ali najpozneje takoj po izvršitvi sklepa o začasnem zavarovanju.

5. Države članice lahko zahtevajo, da se stroški upravljanja začasno zavarovanega premoženja vsaj deloma zaračunajo dejanskemu lastniku.

Člen 21

Vmesne prodaje

1. Države članice zagotovijo, da se lahko premoženje, ki je predmet sklepa o začasnem zavarovanju, prenese ali proda pred pravnomočnim sklepom o odvzemu v eni ali več naslednjih okoliščinah:

(a) premoženje, ki se začasno zavaruje, je pokvarljivo ali hitro izgublja vrednost;

- (b) stroški skladiščenja ali vzdrževanja premoženja so nesorazmerni z njegovo tržno vrednostjo;
- (c) za upravljanje premoženja so potrebni posebni pogoji in strokovno znanje, ki ni takoj na voljo.

2. Države članice zagotovijo, da se pri izdaji sklepa o vmesni prodaji upoštevajo interesi osebe, na katero ta sklep vpliva, vključno s tem, ali je premoženje, ki bo prodano, zlahka zamenljivo. Razen v primerih, ko je oseba, na katero ta sklep vpliva, pobegnila ali je ni mogoče najti, države članice zagotovijo, da je ta oseba pred prodajo obveščena in da ima, razen v nujnih primerih, pred prodajo možnost, da se izjavi. Osebi, na katero vpliva sklep o vmesni prodaji, se omogoči, da lahko zahteva prodajo premoženja.

- 3. Zaslužek od vmesne prodaje se zavaruje do sprejetja sodne odločbe o odvzemu.

Člen 22

Uradi za upravljanje premoženja

- 1. Vsaka država članica za namene upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja do razpolaganja z njim, ki sledi pravnomočnemu sklepu o odvzemu, ustanovi ali imenuje vsaj en pristojni organ, ki deluje kot urad za upravljanje premoženja.
- 2. Uradi za upravljanje premoženja opravljajo naslednje naloge:
 - (a) zagotavljanje učinkovitega upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, bodisi z neposrednim upravljanjem začasno zavarovanega in odvzetega premoženja bodisi z zagotavljanjem podpore in strokovnega znanja drugim pristojnim organom, odgovornim za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja ter načrtovanje na v skladu s členom 20(4);
 - (b) sodelovanje z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za sledenje in identifikacijo, začasno zavarovanje in odvzem premoženja na podlagi te direktive;
 - (c) sodelovanje z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, v čezmejnih primerih.

POGLAVJE V

Zaščitni ukrepi

Člen 23

Obveznost obveščanja oseb, na katere sklep vpliva

Države članice zagotovijo, da se sklepi o začasnem zavarovanju iz člena 11, sklepi o odvzemu iz členov 12 do 16 in sklepi o prodaji premoženja iz člena 21 brez nepotrebnega odlašanja sporočijo osebi, na katero ti sklepi vplivajo. V takih sklepih se navedejo obrazložitev ukrepa ter pravice in pravna sredstva, ki so tej osebi, na katero sklep vpliva, na voljo na podlagi člena 24. Države članice lahko določijo, da imajo pristojni organi pravico odložiti obveščanje osebe, na katero sklep vpliva, o sklepih o začasnem zavarovanju za toliko časa, kolikor je potrebno, da kazenska preiskava ne bi bila ogrožena.

Člen 24

Pravna sredstva

- 1. Države članice zagotovijo, da imajo osebe, na katere vplivajo sklepi o začasnem zavarovanju na podlagi člena 11 in sklepi o odvzemu na podlagi členov 12 do 16, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja z namenom varovanja njihovih pravic.
- 2. Države članice zagotovijo, da se osebam, na katere sklep vpliva, in ki so osumljene ali obdolžene ali jih zadeva odvzem na podlagi člena 16, zagotovi pravica do obrambe, vključno s pravico do vpogleda v spis, pravica do izjave v zvezi s pravnimi in dejanskimi vprašanji ter po potrebi pravica do tolmačenja in prevajanja.

Države članice lahko določijo, da imajo pravice iz prvega pododstavka tudi druge osebe, na katere sklep vpliva. Države članice zagotovijo, da imajo te druge osebe, na katere sklep vpliva, pravico do vpogleda v spis in pravico do izjave o pravnih in dejanskih vprašanjih ter vse druge procesne pravice, potrebne za učinkovito uveljavljanje njihove pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Pravica do vpogleda v spis je lahko omejena na dokumente v zvezi z ukrepom začasnega zavarovanja ali odvzema, pod pogojem da imajo osebe, na katere sklep vpliva, dostop do dokumentov, potrebnih za uveljavljanje njihove pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

3. Države članice osebi, na katere premoženje vpliva sklep o začasnem zavarovanju, zagotovijo učinkovito možnost izpodbijanja tega sklepa na podlagi člena 11 pred sodiščem in v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu. Kadar sklep o začasnem zavarovanju izda pristojni organ, ki ni sodni organ, lahko nacionalno pravo določi, da se tak sklep, preden se lahko izpodbija pred sodiščem, predloži v potrditev ali pregled sodnemu organu.

4. Kadar osumljenec ali obdolženec pobegne, države članice sprejmejo vse razumne ukrepe za zagotovitev učinkovite možnosti uveljavljanja pravice do izpodbijanja sklepa o odvzemu in zahtevajo, da se zadevna oseba povabi v postopek odvzema ali da se razumno prizadeva, da bi bila ta oseba seznanjena s takim postopkom.

5. Države članice zagotovijo, da ima oseba, na premoženje katere vpliva sklep o odvzemu na podlagi členov 12 do 16, učinkovito možnost izpodbijanja takega sklepa, vključno z zadevnimi okoliščinami primera in razpoložljivimi dokazi, na katerih temeljijo ugotovitve, pred sodiščem in v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu.

6. Države članice osebi, na katero vpliva sklep o vmesni prodaji na podlagi člena 21, zagotovijo učinkovito možnost izpodbijanja takega sklepa o vmesni prodaji in ji zagotovijo vse procesne pravice, potrebne za uveljavljanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Države članice omogočijo, da sodišče odloži izvršitev takega sklepa o prodaji, če bi sicer zadevna oseba utrpela nepopravljivo škodo.

7. Tretje osebe lahko zahtevajo lastništvo ali druge stvarne pravice, tudi v primerih iz člena 13.

8. Osebe, na katere vplivajo ukrepi iz te direktive, imajo pravico do dostopa do odvetnika med celotnim postopkom začasnega zavarovanja in odvzema. Zadevne osebe se obvesti o tej pravici.

POGLAVJE VI

Strateški okvir za povrnitev sredstev

Člen 25

Nacionalna strategija za povrnitev premoženja

1. Države članice do 24. maja 2027 sprejmejo nacionalno strategijo za povrnitev premoženja in jo posodablajo v rednih časovnih presledkih, ki niso daljši od petih let.

2. Strategija iz odstavka 1 vključuje:

- (a) elemente, ki zadevajo prednostne naloge nacionalne politike na tem področju in cilje ter ukrepe za njihovo uresničevanje;
- (b) vlogo in odgovornosti pristojnih organov, vključno z ureditvami za usklajevanje in sodelovanje med njimi;
- (c) vire;
- (d) usposabljanje;
- (e) ukrepe, ki jih je treba po potrebi sprejeti v zvezi z uporabo odvzetih sredstev za zadeve javnega interesa ali socialne namene;

- (f) dejavnosti, ki jih je treba izvajati v zvezi s sodelovanjem s tretjimi državami;
 - (g) ureditve, ki omogočajo redno ocenjevanje rezultatov.
3. Države članice Komisiji sporočijo svoje strategije in vse njihove posodobitve v treh mesecih po njihovem sprejetju.

Člen 26

Viri

Države članice zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje premoženja, ki opravljajo naloge na podlagi te direktive, ustrezno usposobljeno osebje ter ustrezne finančne, tehnične in tehnološke vire, potrebne za učinkovito opravljanje svojih nalog v zvezi z izvajanjem te direktive. Države članice brez poseganja v neodvisnost sodstva in razlike v organizaciji sodstva znotraj Unije zagotovijo specializirano usposabljanje in možnost izmenjave dobrih praks osebju, ki sodeluje pri identifikaciji, sledenju, povrnitvi in odvzemu sredstev.

Člen 27

Učinkovito upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja

1. Države članice za namene upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja uradom za upravljanje premoženja in po potrebi uradom za odvzem premoženjske koristi ter drugim pristojnim organom, ki opravljajo naloge na podlagi te direktive, zagotovijo, da lahko hitro pridobijo informacije o začasno zavarovanem in odvzetem premoženju, ki se bo upravljal na podlagi te direktive. V ta namen države članice vzpostavijo učinkovita orodja za upravljanje začasno zavarovanega ali odvzetega premoženja, kot je en centralni register ali več registrov premoženja, začasno zavarovanega in odvzetega na podlagi te direktive.
2. Za namene odstavka 1 države članice zagotovijo, da je mogoče pridobiti informacije o:
 - (a) premoženju, ki je predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu in ki se do razpolaganja z njim, ki sledi pravnomočnemu sklepu o odvzemu, upravlja na podlagi člena 20(3), vključno s podrobnostmi, ki omogočajo identifikacijo premoženja;
 - (b) ocenjeni ali dejanski vrednosti premoženja, kjer je ustrezno, v trenutku začasnega zavarovanja, odvzema in razpolaganja z njim;
 - (c) lastniku premoženja, vključno z dejanskim lastnikom, če so take informacije na voljo;
 - (d) nacionalni opravljeni številki postopka v zvezi s premoženjem.
3. Kadar države članice vzpostavijo register začasno zavarovanega in odvzetega premoženja na podlagi odstavka 1, bi morale organom, ki imajo dostop do registra, omogočiti, da lahko iščejo in pridobijo informacije o imenu organa, ki vnaša informacije v register, in o edinstvenem uporabniškem identifikatorju uradnika, ki je vnesel informacije v register.
4. Kadar države članice vzpostavijo register začasno zavarovanega in odvzetega premoženja na podlagi odstavka 1 tega člena, zagotovijo, da se informacije iz odstavka 2 tega člena hranijo toliko časa, kolikor je to potrebno za namene vodenja evidence in za pregled nad začasno zavarovanim, odvzetim ali upravljanim premoženjem – ne pa dalje od dneva razpolaganja s premoženjem – ali za zagotavljanje letnih statističnih podatkov iz člena 28.
5. Kadar države članice vzpostavijo register začasno zavarovanega in odvzetega premoženja na podlagi odstavka 1, zagotovijo, da je do kakršnih koli osebnih informacij, shranjenih v registru, mogoče dostopati in jih uporabljati za namene začasnega zavarovanja, odvzema in upravljanja predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki so ali bi lahko postali predmet sklepa o odvzemu, v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

6. Kadar države članice vzpostavijo register začasno zavarovanega in odvzetega premoženja na podlagi odstavka 1, zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni tehnični in organizacijski ukrepi za zagotovitev varnosti podatkov v registrih začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, ter imenujejo pristojni organ ali organe, odgovorne za upravljanje registrov in opravljanje nalog upravljavca, kot so opredeljene v veljavnih predpisih o varstvu podatkov.

Člen 28

Statistika

Države članice redno zbirajo in hranijo izčrpne statistične podatke ustreznih organov, da bi pregledale učinkovitost svojih sistemov odvzema. Zbrani statistični podatki se pošljejo Komisiji vsako leto do 31. decembra naslednjega leta in vključujejo:

- (a) število izvršenih sklepov o začasnem zavarovanju;
- (b) število izvršenih sklepov o odvzemu;
- (c) ocenjeno vrednost začasno zavarovanega premoženja v trenutku, ko je bilo začasno zavarovano, zaradi morebitnega poznejšega odvzema;
- (d) ocenjeno vrednost povrnjenega premoženja v času odvzema;
- (e) število zahtev za izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju v drugi državi članici;
- (f) število zahtev za izvršitev sklepov o odvzemu v drugi državi članici;
- (g) vrednost ali ocenjeno vrednost premoženja, povrnjenega z izvršbo v drugi državi članici;
- (h) vrednost odvzetega premoženja v primerjavi z njegovo vrednostjo v trenutku, ko je bilo začasno zavarovano;
- (i) razčlenitev števil in vrednosti, ki se nanašajo na točke(b) in (d) glede na vrsto odvzema, kjer so ti podatki na voljo na centralni ravni;
- (j) število vmesnih prodaj, kjer so ti podatki na voljo na centralni ravni;
- (k) vrednost premoženja, namenjenega za ponovno uporabo za socialne namene.

POGLAVJE VII

Sodelovanje

Člen 29

Mreža za sodelovanje na področju povrnitve in odvzema sredstev

1. Komisija vzpostavi mrežo za sodelovanje na področju povrnitve in odvzema sredstev, da bi olajšala sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje premoženja, kot tudi sodelovanje z Europolom, v zvezi z izvajanjem te direktive, ter da bi svetovala Komisiji in omogočila izmenjavo dobrih praks v zvezi z izvajanjem te direktive.
2. Komisija lahko k udeležbi na sestankih mreže iz odstavka 1 povabi predstavnike Eurojusta, EJT in po potrebi organa za preprečevanje pranja denarja.

Člen 30

Sodelovanje z organi in agencijami Unije

1. Uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic v okviru svojih pristojnosti in v skladu z veljavnim pravnim okvirom tesno sodelujejo z EJT za namene lažje identifikacije predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki so ali bi lahko postali predmet odločbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah, ki spadajo v pristojnost EJT.

2. Uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje premoženja sodelujejo z Europolom in Eurojustom v skladu z njunimi pristojnostmi za namene lažje identifikacije predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki so ali bi lahko postali predmet sklepa o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ki ga je izdal pristojni organ v okviru postopkov v kazenskih zadevah, da bi se omogočilo lažje upravljanje začasno zavarovanih in odvzetih sredstev.

Člen 31

Sodelovanje s tretjimi državami

1. Države članice zagotovijo, da uradi za odvzem premoženjske koristi znotraj mednarodnega pravnega okvira v največji možni meri in ob upoštevanju veljavnega pravnega okvira za varstvo podatkov sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah za namene opravljanja nalog na podlagi člena 5.

2. Države članice zagotovijo, da uradi za upravljanje premoženja znotraj mednarodnega pravnega okvira v največji možni meri in ob upoštevanju veljavnega pravnega okvira za varstvo podatkov sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah za namene opravljanja nalog na podlagi člena 22.

POGLAVJE VIII

Končne določbe

Člen 32

Imenovani pristojni organi in kontaktne točke

1. Države članice obvestijo Komisijo o organu ali organih, imenovanih za izvajanje nalog na podlagi členov 5 in 22 te direktive.

2. Države članice imenujejo največ dve kontaktni točki za lažje sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi v čezmejnih primerih in največ dve kontaktni točki za lažje sodelovanje med uradi za upravljanje premoženja. Tem kontaktnim točkam ni treba zaupati nalog na podlagi členov 5 ali 22.

3. Države članice najpozneje do 24. maja 2027 uradno obvestijo Komisijo o pristojnem organu ali organih in, kjer je ustrezno, kontaktnih točkah iz odstavka 1 oziroma 2.

4. Komisija najpozneje do 24. maja 2027 vzpostavi spletni register, v katerem so navedeni vsi pristojni organi in imenovane kontaktne točke za vsak pristojni organ. Komisija na svojem spletnem mestu objavi in redno posodablja seznam pristojnih nacionalnih organov iz odstavka 1.

Člen 33

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 23. novembra 2026. O tem takoj obvestijo Komisijo..

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 34

Poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 24. novembra 2028 predloži poročilo o oceni izvajanja te direktive.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 24. novembra 2031 predloži poročilo o oceni te direktive. Komisija upošteva informacije, ki jih zagotovijo države članice, in druge ustrezne informacije v zvezi s prenosom in izvajanjem te direktive. Komisija na podlagi tega ocenjevanja določi ustrezne nadaljnje ukrepe, po potrebi vključno z zakonodajnim predlogom.

Člen 35

Razmerje do drugih instrumentov

Ta direktiva ne posega v Direktivo (EU) 2019/1153.

Člen 36

Nadomestitev Skupnega ukrepa 98/699/PNZ, okvirnih sklepov 2001/500/PNZ in 2005/212/PNZ, Sklepa 2007/845/PNZ in Direktive 2014/42/EU

1. Skupni ukrep 98/699/PNZ, okvirna sklepa 2001/500/PNZ in 2005/212/PNZ, Sklep 2007/845/PNZ in Direktiva 2014/42/EU se nadomestijo za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v obveznosti teh držav članic glede roka za prenos navedenih instrumentov v nacionalno pravo.
2. Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na instrumente iz odstavka 1 šteje za sklicevanje na to direktivo.

Člen 37

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 38

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 24. aprila 2024

Za Evropski parlament

predsednica

R. METSOLA

Za Svet

predsednik

M. MICHEL